

## Verksliste:

### 1. "178,3 hestehoder"

Polyesterduk, 550 cm x 119cm, 2021

### 2. "Hva heter det når man skulle ha vært der 1"

Video, projeksjon på vegg, 03.37, loop, 110cm x 110cm, 2020

### 3. "Hva heter det når man skulle ha vært der 10"

Video, projeksjon på vegg, 04.18, loop, 250cm x 110cm, 2022

### 4. "Hva heter det når man skulle ha vært der 13"

Video, projeksjon på transparent plastduk 20m x 1,3m

### 5. "Hva heter det når man skulle ha vært der 12"

Video, projeksjon på vegg, 06.31, loop, 50cm x 50cm, 2022

### 6. "Ti stille når voksne snakker"

Lyd 19.00, 2021

### 7. "Det skulle da bare mangle"

Oljefat, stålvaier, tre, 560cm x 320 cm, 2022

### 8. "Farvel til knutene"

Flettet slips, jernport fra Festa, hyllefot 180cm x 110cm, 2020

### 9. "Hva heter det når man skulle ha vært der 8"

Video, projeksjon på vegg, 04.21, loop, 320cm x 20cm, 2021

### 10. "Sistesten"

Baneskillebånd, polyetylen, wire, 2 baner a 25m, 2022



Utstillingen har mottatt støtte og tilskudd fra:



Støttet av Kulturrådet



OPPDAL  
KOMMUNE

## Jøss, så små de er blitt

Pål Lersveen

Festa Kraftverk

## Jøss så små de er blitt 27.5 - 5.6 2022

Pål Lersveen

Øde og forlatt finner vi den nedlagte kraftstasjonen Festa i Oppdal Kommune. Bygget bærer sterkt preg av sin funksjonalitet, og ved første øyekast kan utstillingen virke autoritær og brutal. Imidlertid inviterer Lersveen oss inn en mykere og privat sfære. Flere av arbeidene i utstillingen tar for seg både kunstnerens kropp og kraftstasjonens legeme. Disse to kvalitetene skal sammen danne utstillingens helhet. I de siste årene har Lersveen undersøkt og arbeidet med skala og repetisjon i sine arbeider ved videoinstallasjoner. Til denne utstillingen har han utvidet sitt virke, og beveget seg inn i det mer stedsspesifikke, romlige og skulpturelle.

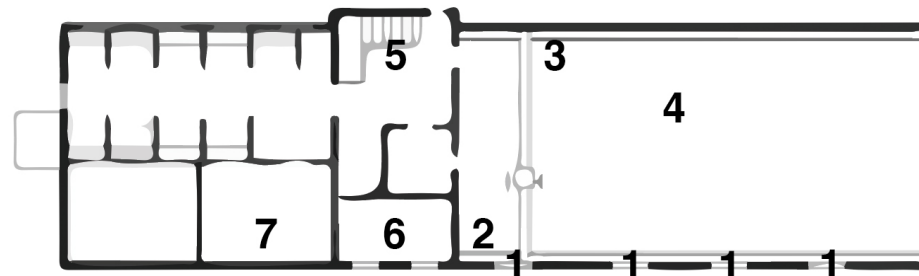
I utstillingen møter vi Lersveens videoverkserie «*hva heter det igjen når man skulle ha vært der*». Naken med ustøe og kjelkete bevegelser i flere repetisjoner eller enkeltvis. Forvridd i størrelse eller retning. Verkene forløses aldri, de er i endeløse sløyfer. Kroppen blir en funksjonalitet direkte eksponert på overflaten i bygget.

Festa huser ulike rom som Lersveen inviterer sitt publikum til. I arbeidene til utstillingen benytter han funnet objekter, i tillegg til egne private eiendeler. Noen ganger i kombinasjon, andre ganger frittstående. Dette kan blant annet ses på platået. Hans egne slips og Festa kraftstasjon sin jerndør flettet sammen.

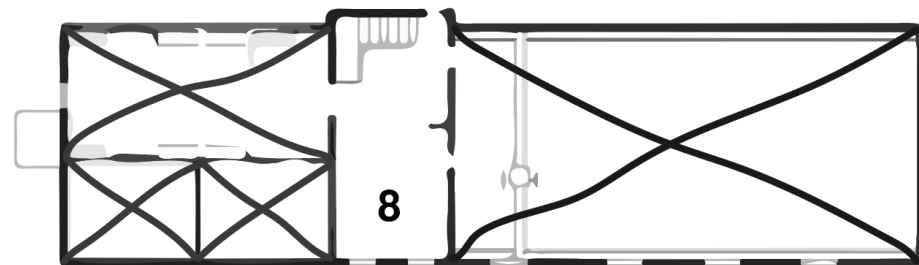
Utvendig og innvendig av kraftstasjonen kan man ta del av utstillingen, og det første møte med «*Jøss, så små de er blitt*» er kunstners egen pakt med bygget. En lang duk som pryder fasaden. Pakten innebærer å vekke den monumentale klossen til en ny og endret tilværelse. Fra å ligge brakk siden midten av 1970 tallet, til nå og fremme samtidskunst og være et sosialt møtepunkt. Gjæstene får muligheten til å bruke andre sanser til å oppleve pakten gjennom lyd. Lydverket finnes i en av avlukkene på utsiden av Festa.

Flere steder i bygget kan vi se og berøre kunstnerens kroppslige arkitektoskiske grep, gjort ved bruk av Lersveens egen kropp. Kosmetiske inngrep for å oppfriske og minne bygget på at det aldri er ferdig, kun er i endring. Denne utstillingen er den første i rekken av fremtidige tilsvarende utstillinger. Bygg og arkitektur med andre funksjoner og materielle kvaliteter.

### 1. etasje



### Platået



### 3. etasje

